

Sjaak Lucassen maakt zich op voor Noordpoolexpeditie per motor

„Hoe rijd je over kruierend ijs?“

• Sjaak Lucassen maakt zich met zijn motor met slaapcabine op voor minus 50 graden Celsius: „Ligt het me wel, die kou...?”

FOTO: JOHN CLAESSENS

door **ROB HAMMINK**

Een poolmissie optuigen gaat met horten en stoten. Je stapt namelijk niet even op een motor om een paar weken later een vrolijke ijsbeer te ontmoeten. Zo'n avontuur valt en staat met goede voorbereiding en daarom zit globetrotter Sjaak Lucassen nu in Zwijndrecht bij oliemaker Putoline Oil.

„Toen ik over zijn aanstaande reis hoorde, dacht ik: 'Die man moet worden opgenomen', maar later zijn we toch het laboratorium ingegaan. We hebben speciaal voor zijn Noordpoolexpeditie een product gemaakt dat dun blijft bij extreme koude, anders loopt die motor vast.” Technicus Peter Dijke verliest zich in een chemisch verhaal met in de hoofdrol een laag vloeipunt. Voor de 51-jarige avonturier uit Maashees klinkt het eindresultaat echter als muziek in de oren. Weer een probleem getackeld.

In zijn uppie vliegt Sjaak Lucassen eind januari via Alaska naar het meest noordelijk punt in de Verenigde Staten: Point Barrow. „Daar is in die tijd van het jaar een natuurlijke ver-

binding met de Noordpool. Ik wil bij min 50 graden Celsius alle apparatuur en de motor testen. Hoe rijd je over kruiend ijs? En natuurlijk ga ik de confrontatie aan met mezelf. Ligt het me wel, die kou?”

Bom

Dat bedoelt de lange man letterlijk. Achter de motor zal een zelfgebouwde slaapcabine van ruim drie meter lang en bijna twee meter breed slingeren. „Daar zit tevens de brandstofvoorraad in, in 24 jerrycans.” De spannende vergelijking met een bom als matras, wijst hij onderkoeld af. „Benzine ontvlamt niet zo snel bij kou.”

De Brabander mag dan met zijn opvallende Yamaha R1,

ZWIJNDRECHT, donderdag

een vier cilinder motorfiets met 150 pk, die meer op een wegracer lijkt dan op een ofroad, de rand van de Noordpool gaan opzoeken, de echte titanentocht zelf, naar het noordelijkste puntje van onze planeet moet nog even wachten. „Deze reis is een test, maar ik heb nu natuurlijk wel een ander doel gesteld. Zo zal ik van het uiterste puntje van Noord-Amerika naar het zuidelijkste puntje rijden: Key West in Florida. Met dezelfde olie in m'n motor.”

Wie wat langer stilstaat bij de wonderlijke wereldreiziger, krijgt een vinger achter zijn gedrevenheid. Dan pas zie je waarom hij zijn tuinderij en zijn baan bij een aardappelenhandel in 1995 voorgoed aan de wilgen hing. „Reizen is nu eenmaal verslavend en het moet

steeds extremer om niet alleen letterlijk maar ook figuurlijk je grenzen te verleggen. En ja, het moet op twee wielen. De Himalaya is mooi hoor, maar je kunt er niet motorrijden.”

En waar is waar: de motorfiets met grote wielen (comfortabel bij ruig wegdek, red.) en ballonbanden doet denken aan een mildere uitvoering van de tweewieler waarop Batman zich in 'Dark Night' voortbewoog. Het ding

sprekt tot ieders verbeelding.

Sjaak Lucassen herinnert zich een incident in zijn geliefde Rusland, een deel van de wereld waar echte en ruige

emoties op je pad komen. „Een vrachtwagenchauffeur stopte en begon over het type waarop ik reed. Ik probeerde het rustig uit te leggen. Onder tussen schoot de vrachtauto van de handrem en verdween een ravijn in. Ik zie nog die afbrekende boomtoppen. De chauffeur bleef echter rustig en zette het gesprek door. Mooie motorfiets, vond-ie.”

**'Het moet
steeds
extremer...'**